

Järnvägen kom rätt sent till Vellinge. Byggdes år 1884-1886 och då bara till Trelleborg. Falsterbolinjen kom långt senare. När tågen passerade förbi affären på bara 10 m håll, skakade hela affären på Östergatan. Man kunde faktiskt i början, när tågen var omoderna och gick långsamt, hoppa på i farten och behövde inte gå till stationen och stiga på där. Tågen hade ju öppna perronger på den tiden.

Syateliern

Startades och förestods av farmor Karna, som var utlärd sömmerska.

När syateliern var som störst på 30- och 40-talet hade "Nisse" 8 sömmerskor under sig. Man sydde och klädde brudarna också. På bröllopsdagen kom då brudgummen med en liten myrtenkrans i knapphålet och iförd vita handskar och hämtade sin brud. Då hade Nisse och medhjälpare klätt bruden och sist av allt satt på brudkronan. Och så hjälpte man bruden in i den väntande bilen till brudgummen.

På Karnas tid arbetade systerdottern Ester Holmberg i syateliern tillsammans med Klara Berggren från Skanör. De lärde sig sy här, och arbetade fram tills de gifte sig. Ester H till 1914.

Syateliern lades ner på 50-talet.

Malmberget

Under tiden Johan C arbetade i Malmberget, för Hans och Karna vid jultid upp och hälsade på sonen. Johan var på den tiden gruvläkare, och farfar Hans hade varit så lycklig eftersom han fått följa med ner i en gruva. Johan hade även åderlåtitt sin far och Hans M kände sig bättre efter detta. Tydligt var någon på tok och på den tiden ansågs det som medicin att åderlåta.

Dock finns ej några bilder i albumet från Ruth och Johans Malmberget-tid som kan visa detta. Endast bilder på Ruths släkt.

När de åkte norröver hade Wanda försett dem med varsin varm skinnmössa och farmor bar en svart kappa med blått sidenfoder och plyschkrage. I bagaget hade hon sin fina sammetsklänning med pärlbroderier. Resan tog flera dagar och skedde vintertid. Bl.a. stannade de två i Härnösand för att hälsa på familjen Malmberg. På tåget eldade man i varje kupé i järnkaminer med bränsle som låg färdigt för detta under träbänkarna. Man hade matsäck med sig i kupén och gjorde bekantskaper. På nervägen mötte Thure M dem i Stockholm den 10 januari och Riksdagen hade sitt högtidliga öppnande. Thure kände en riksdagsman Hansen från Vellinge och hade genom honom lyckats få möjlighet att ta med sina föräldrar till detta.

Vimmerby

Efter farfar Hans bortgång för farmor Karna en jul till Vimmerby och hälsade på Ruth och Johan. Troligen julen 1926, eftersom fotot "3 generationer" visar Hugo cirka drygt halvåret gammal. Kortet verkar vara taget inomhus på Vibble 4, där man bodde då. Något annat kort av farmor Karna i Vimmerby finns inte.

Bortgång

Farfar hade magsår med magblödning före 1919 (liksom Thure, som hade detta några gånger). Men klarade sig.

Han dog på Ljunghusen i sommarvillan där den 16/6 1925 och begravdes den 22/6 dagen före Midsommarafton i Vellinge. Dog av hjärnblödning och lunginflammation efter en tids sjukdom. Johan C som då arbetade på Torsby i Värmland, kallades ner till Ljungen.

Han hann där se sin far i livet, men måste tillbaka till tjänsten och när han for tillbaka via Vellinge hade han med sig i bilen Ida Nilsson, som ofta var därute och hjälpte till på Ljungen och lika ofta var där som kär gäst. Även Anna Åkesson var ofta därute.

Till begravningen kom Johan och Ruth ner igen. Det var en stor begravning, säkert 100 personer kom. Efteråt serverades förtäring nere i längan på Östergatan (där de bodde) och bordet som dukades, gick hela vägen i längan och maten lagades i köket hos Thure och Wanda.

Några år senare när farmor Karna gick bort, var deras vänner och släkt redan delvis borta, och det blev inte så stor uppslutning.

Begravnings seder

Vid Hans och Karnas begravningar var allt tidstypiskt. Systrarna Jönsson berättar och Nisse bekräftar. Allt gick i svart och vitt.

Vid en begravning på den tiden virades t.ex. runt blomkrukorna svart och vitt kräppapper, begravningskaramellerna gick i svart/vitt. Klänningarna hade svart krusflor, likaså hattarna. Sockerkakor och tårtor var glacerade med vit glasyr och dekorerade med svarta kors. Systrarna Jönsson berättar om begravningskarameller som modern Ida tog hem till dem vid Karnas begravning.

Berättat av Frk Nilsson och systrarna Jönsson (sysslingar till oss fem barn Castenfors)